

ari vóru ræsur. Tað kunnu vit bert vera teimum gomlu takksom fyrri, tí nú sæst kirkjan frá øllum síðum og at kalla úr hvørjum húsi í bygdini. Hon er ein miðdepil.

Og tað er ein góð stóða hjá eini kirkju at hava, at vera mitt ímillum menniskjuni. Higar hava skarnir leitað sær, uttaneftir og innaneftir, omaneftir og niðaneftir. Í kirkju mátti farast, tá gleðin var stór, og tað var gott at prisa Guði og syngja honum lovsang. Og í kirkju mátti farast, tá sorgin var tung og nivandi, og eingi onnur ráð vóru til at taka enn at tveita sínar byrðar á Harran. Kirkjan í miðjum fólkinum.

Men eisini í dagliga lívinum. Fyri ársins og livsins stóru høgtíðir skulu vit ikki gloyma allar teir vanligu sunnudagarnar, tá einki serligt var á vasi, men klokurnar tó ringdu út um alla bygdina og kalladu í kirkju. Her var kirkjan sett, her gjørdi hon sín gerning.

Hvør er tá hennara gerningur? Hvi byggja vit yvirhøvar kirkjur?

Hesum spurningi svaraði longu Jørgen Falk Rønne, prestur, tá hann í 15. s. e. Trin. 1891 helt fyrstu prædiku í hesi nýggju kirkju og segði við tykkum: »Tú kanst ikki tæna bæði Guði og mammon — hvønn velur tú? Hetta Guðshúsið, sum vit hava vígt mitt í bygd tykkara, sjónligt fyrri øll, ja so, at tit næstan dagliga nýðast at siggja tað — hetta Guðshúsið skal vera vitni móti tykkum, at tit ikki avnokta Guð tykkara«.

Ja, kirkjan skal vitna um Guð. Hvørja ferð, vit eru um at gloyma tað, skal hon aftur siga við okkum, at hann, sum gav okkum lívið, hann kennir sjálvur tey kor, sum tað ber við sær at liva. Hann fœðir himmalsins fuglar. Teir sáa ikki, ei heldur teir heysta og bera ei heldur saman í løður; Guð fœðir teir. Hann klæðir grasið. Liljurnar vaksa á markini, ikki tær arbeida, ei heldur tær spinna, men ikki sjálvur Sálomon í allari dýrd sini var skryddur eins og ein teirra.

Ja, men tað er tó munur á. Mannalívið er meira enn at vera ein lilja á markini, ein fuglur undir himlinum. Menniskjað er Guðs fremsti skapningur, skapað í hansara mynd, hevur etið av træi kunnleikans um gott og ilt. Hann hevur blást sín livsanda í okkara nasar, og tí kunnu vit elska og hata, gleðast og syrgja. Tí bera vit ótta og stúran. Avnokta vit hetta, so eru vit ikki menniskju longur. Hin sorleysa tilveran, hon varð møguliga givin liljum og fuglum — hon varð ikki givin okkum.

Nei, men tað stendur heldur ikki í evangeliinum. Jesus sigur: Eru tit ikki mikjið meira verdir enn fuglarnir? Er ikki lívið meiri enn maturin og líkamið meiri enn klæðini? Halda tit hetta vera alt, so tæna vit mammon. Forfalla vit til tímligar sorgir, so enda vit í heiðinskapi.

Minst til: Guð veit um mannalívið. »Himmalski faðir tykkara veit, at tykkum tarvast alt slíkt«. Latið morgindagin stúra fyrri sínum egna — Guð hevur umsorgan fyrri okkum.

Tað er eitt, kirkjan er sett at boða millum fólkið. Tað, sum vit hava Guðs orð uppá. Tað, sum Jesus visti við sínum lívi, sínum deyða og síni uppreisn: At Guð hevur umsorgan fyrri okkum. At vit trygt kunnu leggja alt í hansara hendur. At vit kunnu bera allar lutir og alla trá fram fyrri Guði í bøn. At vit kunnu líta á hann.

Ein sorgleys tilvera, ræi, tað er neyvan rætta orðið. Men eitt liv í trúgv á tann Guð, sum er okkara himmalski faðir, hann, sum hevur alt vald, og sum í sínum kærleika heldur øllum uppi. Í trúgv á tann Guð, sum er okkara frelsari, sonurin Jesus Kristus, sum í kærleika setti lívið til fyrri okkum. Í trúgv á tann Guð, sum við sínum heilaga anda altíð er okkum nær, og í kirkjuni — við orði og sakramentum — savrar okkum. Hvør í sínum lagi hava vit so nógvar sorgir, so nógva at stúra fyrri. Saman vilja vit fylgjast á veginum til Guðs, til tað tryggja álitið og hvíuna í honum.

»Sekið fyrst Guðs ríki og rættvís hansara, so skal alt hetta verða tykkum givið umframt«. So stórt er kallið, so rík er fyrriáttanin.

Tí vilja vit eisini í dag taka okkum tíð til at takka. Takka fyrri tey hundráð árin, henda kirkja hevur fingið loyvi at standa mitt í Skálviks bygd og gera sín gerning; vitna um Guð, at vit ikki skulu gloyma hann. Takka fyrri, at hóast henda kirkjan kanska ikki telist millum tær størstu í landinum, at hóast her kanska ikki er so vilt til veggja og so høgt upp undir loftið

sum onkra aðrastaðni, so hava vit tó sannað, at eisini her var øki og andarum í kirkjuni. Her mátti alt tað víkja, sum kundi tyngja og treingja og innibyrsgja og kveða og stjála ljós og meg. Víkja fyrri hinum sæla orðinum um Guðs ríki, um Guðs kærleika og umsorgan og náði.

Og vit vilja taka okkum tíð til at biðja fyrri teimum døgum og árum og møguliga öldum, ið koma skulu. Eingin av okkum veit, hvussu nógvir morgnar skulu upprenna yvir hesa kirkju, áðrenn Harrans dagur kemur. Men líka til tann dag vilja vit biðja um, at kirkjufólkið í Skálavík í kirkju síni og hennara boðskapi má eiga eitt stað at savnast, ein miðdepil í lívinum, har Guð er sjálvur nær.

*Lat kirkjulíð títt trivna
í góðum kristnum síð,
lat stírdar sálir lívna,
gev sundurbrotnum gríð!
Og til títt halga hús
lat fjolment okkum leita
í trúnni glád og fús.*

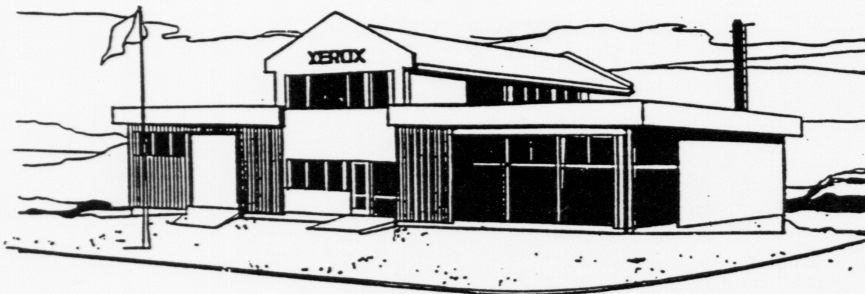
XEROX XEROX XEROX XEROX XEROX

Aftur í ár bjóða P/f Petersen & Guttesen og Rank Xerox A/S tygum á framsýning í hølum okkara í Stiðjagøtu 11 í Tórshavn hesar dagar:

Mikudagin 11., hósdeggin 12. og fríggjadagin 13. september
frá kl. 9.00 til 18.00
og leygardagin tann 14. september frá kl. 9.00 til 14.00

Á framsýningini verða fleiri av nýggjastu skrivstovutólunum frá Rank Xerox at siggja.

Tað vildi frøtt okkum at sæð tygum og/ella umboð fyrri virkið/stovn tygara á framsýningini.

XEROX XEROX XEROX XEROX XEROX

Atlas Copco

Kompressarar
Borivognar
Borimaskinur
Brekkarar
Borir
Meittlar
Slangur o.a.
Eykalutir og
tænasta

P. Kaj Andreassen & Co.
Akranesgøta 5
Tlf. 15600

El-trukkar 1-4 tons
Diesel trukkar
El-stáplarar
Lyftivognar
Útgerð, eykalutir
og tænasta

P. Kaj Andreassen & Co.
Akranesgøta 5
Tlf. 15600

Útleigu- amboð

Cobra motor-
borimaskinur
Kompressarar
Borihamarar
Brekkarar
Borir/meittlar
Vibratorar
Hátrýsttreinsarar

P. Kaj Andreassen & Co.
Akranesgøta 5
Tlf. 15600